

Skrivet i början av 70-talet

Svårigheten – motståndet

när man skriver en dikt, berättelse eller något annat, skriver man för en läsare, skriver om sej själv eller något som man iakttagit. I en psalm är man sin egen röst samtidigt som man ska vara en röst för alla olika slags människor i en sjungande församling. Man känner sej väldigt otillräcklig. Vad har jag egentligen att komma med här? Jag var med i 1937 års psalmbok – och förväntades att fortsätta skriva psalm. Men jag sköt det ifrån mej. Nästan alla författare som jag haft kontakt med har känt något motsvarande. Det är en skillnad mellan psalmer och visor. Psalmen med koralmelodin har ingen användning innan den kommer in i en psalm eller sångbok. Den kan ligga där i årtionden i stencilhögarna. Det är inte lätt att få författarna att arbeta på de villkoren. Visan går ut med en gång och kan på några veckor vara spridd över landet.

Hur ska man komma över tröskeln?

För mej har tröskeln varit så hög att jag inte skulle kunnat komma över den på mer än ett sätt; genom vad man på religiöst språk brukar tala om som kallelsen. Den kom till mej i april 1960. Jag var ute i trädgården vid Lovö prästgård. Då hörde jag en röst lika tydligt och nära som om du talat till mej här. Tre korta satser: Läs dogmatik. Skriv psalmer. Bilda ett hymnologiskt institut. Jag visste ögonblickligen vad jag skulle hålla på med de närmaste 5 åren. Det blev 15 år.

Tillgångar och inspirationskällor.

Man har vägledning och källmaterial nästan i det oändliga från alla som upplevt och tolkat bibelordet, från kyrkofäderna till den moderna teologin. En sak som är en förutsättning är en inre förberedelse; att man är väntande, lyssnande och pejlande åt psalmens och den andliga visans håll. Den kan komma från många väderstreck. Det är upplevelsen att det inte är jag som skriver psalmen/visan, utan det är den som kommer till mej. Så skriver man ner det som kommer. Med åren får man ett visst tekniskt kunnande. Det är som ett hantverk man lär sej. Jag har märkt det på det sättet att när en psalm eller visa kommer till mej, så känner jag den i händerna – händerna blir tunga.

Hur jag skriver psalm.

Jag får ofta höra att jag är flitig. Det är nog en föreställning att man sitter vid skrivbordet och plitar och rimmar. Jag kan nog inte komma ihåg en enda vis eller psalmtext som jag suttit vid skrivbordet och skrivit. Sången kommer från början från kroppsrörelsen; arbetssånger, gånglåtar, marschvisor. När man skriver dom så måste man vara i rörelse. När man går eller sitter på tåget eller på annat sätt är i rörelse. Ibland har jag glömt att ta papper och penna med mej. Då har jag textat upp raderna på väggkanten. Man måste skriva ner mesamma. Om man anstränger sej att komma ihåg någon rad, då blockerar man de andra. Sen går jag tillbaka och skriver av. Har man otur kan det ha regnat eller snöat, så texten kommit bort. Härom året så skrev jag en psalm på isen nere på Barken. Det var en decimeter snö så jag textade med skidstaven. Stora bokstäver som såg ut som runor, nästan hela viken blev full av psalmverser. När jag kom tillbaka och skulle skriva av dom, så hade en bil vart där och åkt sladdkörning – nästan alltsammans var borta.

Efter 1968 då jag började resa till Smedjebacken på lediga dar, så skrev jag nästan alltid på hemresan. Jag började på Fagersta perrong – det var 8 minuters uppehåll och jag var

klar när jag kom till Virsbo. Det hände inte en enda gång på 5 år att jag inte skrev ner någon vis eller psalmtext mellan Fagersta och Virsbo.

Psalmens uppgift – en jämförelse med bibelordet .

En mänska kan vara i sorg eller i en svår belägenhet, och då kanske höra eller läsa ett bibelord som det när Jesus säger : " Jag är uppståndelsen och livet. " Det kan vara för stort och avläggset. Man orkar inte med det. Det vet jag själv. Då kommer psalmen.

Kanske så här: " Vad ljus över griften, han lever o fröjd.." eller " Natten ju förde mig / närmare Gud till dig." Det går in direkt, mjukt och starkt med sin melodi. Det är bibelordet självt som här förmedlas till oss, så att vi känner igen oss själva i den och kan ta emot den.